

Til Samme.

Den 29de Januar 1834.

Jeg har først i Dag faaet Tid til at læse det, De har skrevet i Maanedsskrift for Literatur over Djævel læren o. s. v. og føler mig, i det Dieblit jeg lægger det fra mig, dreven til at bevidne Dem min sande Fornøielse over denne saa lærerige, christelige og mandige Afhandling. Om jeg ogsaa har ivret noget for meget over et enkelt Sted, som nu ikke mere findes saaledes deri, og om jeg maaskee under Dplæsningen fremsatte nogle Betæneligheder, saa veed De, at det just kom af det Duffe, at ikke visse Enkeltheder skulde skade et godt Arbeide og en god Sag. Omendskjondt dette maa være Dem vel bekjendt, kan jeg dog i dette Dieblit ikke lade være at sige Dem det.

Deres

H. C. Ørsted.

Til H. C. Ørsted.

Den 30te Januar 1834.

Hjertelig Tak, høistærede Hr. Statsraad, for Deres venstabelige Ord! Det er ikke alene Deres Bifald, der glæder mig — hvor høit end dette glæder mig —, men det, at De just nu ikke har villet undlade at sige mig det. Hvad De enten ved denne Leilighed eller tidligere har meddeelt mig af Betænkninger og Betæneligheder, har jeg vistnok altid vidst at forklare mig paa den rette Maade; netop Deres Maade at opponere paa hører til Det, jeg helst kunde ønske at tilegne mig. Ogsaa i nærværende Tilfælde vil De maaskee have bemærket,